

The transition of power:
Moses - Joshua and ideal leadership.

פ = ויאמר יהוה אל משה

עלה אליהר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל:
” וראיתה אתה ונאספת אל עמך נסיעתה כאשר נאספי אתהרן אתה:
” כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם

מריבת קדש מברצן: ס וידבר
משה אליהוה לאמר: ” ופקד יהוה
אחי הרוחת לכל בשר איש על העדה:
” אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם
ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה
ענת יהוה בצאן אשר אינלדם רעה:
” ויאמר יהוה אל משה קח לך את
יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת
את ידך עליו: ” והעמדת אתו לפני
אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתו
אתו לעיניהם: ” ונתתה מהודך עליו
למען ישמעו כל עדת בני ישראל:
” ולפני אלעזר הכהן ועמד ושאל לו
במשפט האורים לפני יהוה על פיו
יצאו ועל פיו ובאו הוא וכל בני ישראל
אתו וכל העדה: ” ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו
לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה:

” ויסמך את ידיו עליו וצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

Chapter 27

12. The Lord said to Moses, "Go up to this mount Abarim and look at the land that I have given to the children of Israel. 13. And when you have seen it, you too will be gathered to your people, just as Aaron your brother was gathered. 14. Because you disobeyed My command in the desert of Zin when the congregation quarreled, [when you were] to sanctify Me through the water before their eyes; these were the waters of dispute at Kadesh, in the desert of Zin. 15. Moses spoke to the Lord, saying: 16. "Let the Lord, the God of spirits of all flesh, appoint a man over the congregation, 17. who will go forth before them and come before them, who will lead them out and bring them in, so that the congregation of the Lord will not be like sheep without a shepherd." 18. The Lord said to Moses, "Take for yourself Joshua the son of Nun, a man of spirit, and you shall lay your hand upon him. 19. And you shall present him before Eleazar the kohen and before the entire congregation, and you shall command him in their presence. 20. You shall bestow some of your majesty upon him so that all the congregation of the children of Israel will take heed. 21. He shall stand before Eleazar the kohen and seek [counsel from] him through the judgment of the Urim before the Lord. By his word they shall go, and by his word they shall come; he and all Israel with him, and the entire congregation." 22. Moses did as the Lord had commanded him, and he took Joshua and presented him before Eleazar the kohen and before the entire congregation. 23. He laid his hands upon him and commanded him, in accordance with what the Lord had spoken to Moses.

Characteristics of a leader!

Moses' perspective

2

ה' וגו' להודיע שנתן של דיקים כשנפטרו מן העולם מניסין לכן
ומוסקן נלרכי נגור :

Verse 15: Moshe spoke to Ad-noy, etc.

To make the virtue of the righteous known--- when they pass from the world, they ignore their own needs,¹⁷⁴ and concern themselves with the needs of the community.¹⁷⁵

(טו) יסקר ה' כיון שנתע משה שאמר לו המקום מן
נמנה כנפשו לנבוחיו (נצ"ר) אמר כיניע שעה שאחזיק לרכי שייקשו בני
זה גדולתו אמר לו בקב"ה לא כך עלתה נמסענה לפני כדאי הוא יושע
לימול שכן שמושו שלא מש מתוך האהל וזהו שאמר שלמה (משלי כו)
ויגד חלמה יאכל פריה :

Let Ad-noy ... appoint.

When Moshe heard the Omnipresent say to him, 'give Tzelofchad's inheritance to his daughters,' he said, 'The time has come for me to ask for a personal request--- that my sons may inherit my position of leadership.' The Holy One, Blessed is He said to him, 'That is not My intention. Yehoshua is worthy of being rewarded for his service, as he never moved¹⁷⁸ from the tent.¹⁷⁹ This is [the meaning of] Shlomo's statement, "he who keeps watch over the fig tree shall eat its fruit."^{180 181}

3

אלוהי הרוחות. למה נאמר אמר לפניו רצוני
של עולם נגוי למיך דפשו של כל אדם ואמר וליקן דומין זה לזה ענה
עליהם מביני שיבא סוגל כל אדם ואמר לפי דעתו :

G-d of the spirits.

Why was this said?¹⁸² He said before Him: "Master of the universe, the thought of every individual is known before you, each dissimilar to the other's. Appoint a leader over them who will exercise forbearance with each of them according to his intellect."¹⁸³

4

(פ) אשר יבא
רשעים. נח כדך עכני החומות שישנים נבנייהם ומשליטין אדם
פילוחיהם למלחמה אלה כמו שנשיתי אני שנלחמתי בקיסון וענו שנאמר
(נצ"ר כח) אל חירל חותו וכדך ששע יושע שנאמר (יהושע ה)
ויקן יושע אליו ויאמר לו הלט חמה וגו'. וכן כדוד הוא חומר (שכחול
ח יס) כי הוא יולא ונח לפניהם יולא כדלש ונכנס כדלש : ואשר
יציאם. מכיוותיו : ואשר יביאם. מכיוותיו. ל"א ואשר יביאם שלא
נעשה לו כדך שחמה עשה לי שאני מכניסן לארץ :

Verse 17: Who will go forth before them.

Unlike the approach of the gentile kings, who stay at home and dispatch their armies to war. Rather, as I did, when I battled Sichon and Og, as it is said, "do not fear him,"¹⁸⁴ and the way Yehoshua acted, as it is said, "Yehoshua went to him and said to him, 'are you ours, etc.' "¹⁸⁵ Similarly, with David, it says, "for he goes forth and comes before them."¹⁸⁶ He goes forth at their head, and enters at their head.¹⁸⁷

5

Who will lead them out.

With his merit.

And bring them in.

With his merit.¹⁸⁸ Another interpretation of "and bring them in": That You will not treat him the way You treat me--- for I will not bring them into the land.¹⁸⁹

6

God's perspective

לך. את שדיוק לך
את זה חסד עמך: אשר רח בן. כחשך שחנה מוכל להטך כנגד
דומה של כל חסד וחסד

7

Yourself.

Someone scrutinized by you,¹⁹¹ ¹⁹² one whom you recognize.

In whom there is spirit.

As you requested,¹⁹³ capable of accommodating everyone's spirit.

Convincing the man to do the job!

8

(ים) קח לך
קחם בדברים אשריך שזכית נהגת בניו של מוקם:

Verse 18: Take to yourself.

Take him with words of persuasion¹⁹⁰ ---you are fortunate to merit leading the children of the Omnipresent.

(ט) תצויה
אתו. על ישראל דע שזרעתי הם קרובים הם על מנת שחקבל עמך:

9

Verse 19: And command him.

Concerning the Bnei Yisroel. Know that they are tedious and recalcitrant ---[your appointment is] on condition that you accept this.¹⁹⁵

(כ) ויקח את יהושע. (ספרי) לקחו בדברים
והוריעו מן שכן פלגתי ישראל לפניהם:

10

Verse 22: He took Yehoshua.

He persuaded him, verbally, informing him of the reward for the leaders of Klal Yisroel²⁰³ in the World to Come.²⁰⁴

Transferring authority!

: ופסכת את ידך עליה. תן לו מחוכמתו שידוע
בשידך שנה יחמרו עניו לא היה לו להרים ראש בנימי משה:

11

And lay your hand on him.

Provide a public announcer for him in order that he might preach during your lifetime,¹⁹⁴ so that it should not be said of him that he was unable to lift his head in Moshe's day.

למען ישמעו כל עדה
בני ישראל. שיהיו טהגין בו כבוד ויחלש כדרכך שטובגין לך:

12

So that the entire community of Bnei Yisroel will hear.

They will treat him with reverence and awe, the way they treat you.¹⁹⁸

Verse 20: Bestow some of your radiance on him.

This refers to radiance of the facial skin.¹⁹⁶

Some of your radiance.

But not all your radiance. Hence we learn that the face of Moshe was like the sun, the face of Yehoshua like the moon.¹⁹⁷

14
(כ) ולפני ארעור הבין יעמר. הכי סתמך שחמה סתן סכנז
הזה אז (סלז מוטל) פנית חנדך סלף יהושע יהל לבין ללענזר: ושאל
לו. כשיענדך לנאה למלסמה: על פיו. סל אלענזר: וכל העדה.
סכהרין (יחלז ע"ג):

Verse 21: He shall stand before Elozor the kohein.

Here is [the reply to] your¹⁹⁹ request²⁰⁰--- this glory will not be removed from your father's house, as Yehoshua, too, will depend on the affirmation of Elozor.²⁰¹

When he needs to go to war.

By his word.

[the word] of Elozor.

And the entire community.

The Sanhedrin.²⁰²

15
(כ) ויספך את ידיו. נסין
יעה יועה ויוסד ממה סכסווה סהקב"ה חמר לו וסמכת את ידך והול
עשה כשמי ידיו ועשלו ככלי מלל ונדוש ועללו סכמתו נסין יפה: כאשר
דבר ה'. חף לעמן סהוד נתן סהודו עליו:

Verse 23: He laid his hands.

Generously, over and above what he had been commanded. For the Holy One, Blessed is He, said to him, "lay your hand," but he used both hands.²⁰⁵ He fashioned him like a vessel filled to overflowing, filling him generously with his wisdom.²⁰⁶

As Ad-noy had commanded.

also regarding the radiance²⁰⁷--- He bestowed some of his radiance on him.²⁰⁸

כיוצא בדבר אתה אומר (במדבר כז) ונתתה מהודך עליו ולא כל הודך זקנים שבאותו הדור אמרו פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה.

Baba Batra, Daf Ayin Heh, Amud Alef:

In relation to this topic you say, (Numbers 27) "and you shall give from your glory unto him," and not all your glory. The elders of that generation said, the face of Moses are like the face of the sun and the face of Joshua is like the face of the moon. Alas for this shame, alas for this disgrace.

לפרשת פנחס

על ידי הרב משה ברגמן

17

גמרא (בבא בתרא עה.) מסופר, על טקס העברת השלטון. כל העם צפה במשה ויהושע, וראה את פניהם. פני משה בווערות כפני החמה, ופניו של יהושע האירו אור נפלא כלבנה. כשם שהשמש משפיעה את אורה על הלבנה, כך משה השפיע את אור תורתו ליהושע.

הגמרא מספרת, שזקני העדה הצטערו מאד. הם אמרו: "אוי לה לאותה בושה, אוי לה לאותה כלימה".

דברי הגמרא, טעונים הסבר. ממה התביישו הזקנים? מדוע הבושה היתה דוקא לזקנים, ולא לצעירים?

החיד"א (על מסכת אבות), כותב רעיון מענין. כשאנשים צעירים רואים אדם מבוגר שהגיע למעלה מיוחדת, הם מתפעלים מכך מאד. הם בטוחים שבודאי גם בילדותו היה אדם מיוחד, כשם שהוא עולה על כולם בזקנותו. קשה לצעירים לדמיין, שאדם מיוחד זה היה בצעירותו משתובב בחצר. קשה להם לדמיין את עצמם, באותו מצב שהוא היה בצעירותו. ממילא גם אין להם שאיפות להיות בעתיד כמוהו, כיון שנראה להם שתמיד היה שונה ומיוחד.

אך הזקנים שבדור, שהכירו אותו בילדותו, יודעים את האמת. הוא נולד כילד בין כל הילדים, ועמל קשות להגיע למקום שהגיע. הוא לא נולד אחרת מכולם, אלא רק התאמץ ועבד קשה יותר מתביריו. הם יודעים גם, שאילו היו עמלים כמוהו, היו גם הם יכולים להיות כמותו.

כך גם, קרה עם משה. כולם ראו את פני משה כחמה, ויהושע כלבנה. הצעירים סברו שכך היא דרך הטבע, משה נולד כאדם מיוחד מכולם, ולכן יהושע פחות ממנו. יהושע נולד כאדם מיוחד משאר הזקנים, ולכן שאר הזקנים פחותים אף ממנו.

אולם הזקנים ידעו את האמת, שמשה ויהושע נולדו כתינוקות רגילים. כל מה שהגיעו, היה בזכות עמל עצום ויגיעה בתורה ובתיקון המידות. אילו היה יהושע מתאמץ כמשה, גם פניו היו כחמה. אילו הם היו עמלים כיהושע, גם פניהם היו כלבנה. אוי לאותה בושה, ולאותה כלימה.

Rabbi Mosheh Bergman, on Parshat Pinchas:

In the Gemarah (Baba Batra, Ayin Heh), it is told about the ceremony of the transition of leadership. All the nation saw Moses and Joshua, and saw their faces. The face of Moses glowing like the sun, and the face of Joshua glowing in a wonderful light like that of the moon. Just as the sun reflects its light off of the moon, so Moses reflected his Torah onto Joshua.

The words of the Gemarah require an explanation. What embarrassed the elders? Why was the shame specifically that of the elders and not the younger people?

The Chidah (on tractate Avot), brings an interesting idea. When young people see a mature individual that has reached a certain level, they are highly impressed. They are sure that of course in this person's youth he was also a special person, just as he rises above all in his old age. It is hard for young people to imagine that this special person played in the courtyard in his youth. Of course, they also have no aspiration to be like him when they are older, because it seems to them that he was always different and special.

But the elders of the generation, that knew him in his youth, know the truth. That he was born like a child among all the children, and he worked hard to get to the place that he reached. He was not born different from everyone, but made an effort and worked harder than his friends. They know also, that if they worked like him, they could all have been like him.

Like this also happened with Moses, all saw the face of Moses like the sun, and Joshua like the moon. The younger ones assumed that this was the way of nature, Moses was born more impressive than all of them, and Joshua was born less than him. Joshua was born more impressive than the rest of the elders, and so the rest of the elders are less than him.

But the elders knew the truth, that Moses and Joshua were born as regular babies. The height they reached was in the merit of incredible effort and hard work in the Torah and in fixing their own personality traits. If Joshua has worked as hard as Moses, his face would also be like the sun, and if they were to work like Joshua, their faces would also be like the moon. Alas for that shame, and for that disgrace.